

Тие Юди лю кой юнакъ видеть,
При Фейска Краля гу откарувать,
На него изметъ да его чини, 90
Отъ дека вейке не ся враща;
Отъ това ся е и моря нарекло църно,
Оти си многу майки поцърнява
Какъ ся чю Орфенъ младъ свирелжія,
Чи си му майка прошка не дава, 95
Да исходи сичка земя,
Да иде и на Харабія земя,
Отъ желба падна боланъ да лежи.
Боланъ лежи и се чюди шо да прави
Шо да прави какъ майка да каплатиса? 100
Майчина прошка да му даде,
Да си иде на Харабія земя
Прати слуга да си рука до негова чиче,
Тя да си му каже шо да прави,
Какъ отъ майка прошка да си земе? 105
Чичя му е утишелъ на деветъ планини,
Да си види до нехини деветъ керки,
Шо си праветъ въ ний деветъ планини?
Тамъ е седяла до недѣля время,
Дуръ е сонъ сонила, 110
Чи си Орфенъ боланъ лежи,
Боланъ лежи ще да умре.
Тогà си Самовила стана,
Та си утиде во Орфенова стара града,
Да си види шо ми прازی Орфенъ свирелжія 115
За три дни на деветъ планини утишла,
За три часа во Орфенова града стигнала,
Сички гори отъ варкости подроби!
Лю шо си во Орфенова града утиде,